

Til: Kunnskapsdepartementet og Norad
Fra: NLA Høgskolen

Svar på høring: Evaluering av kvoteordningen

Innledning: Kvoteordningen på NLA Høgskolen

NLA Høgskolen har hatt stort utbytte av de tildelte kvoteplassene. Kvoteplassene betydde i utgangspunktet at engelskspråklige mastertilbud ble utviklet, og i etterkant har kvotestudentene hatt størst innvirkning på internasjonalisering hjemme. Kvotestudentene har på ulike måter bidratt til å gjøre campusen i Sandviken internasjonal og bidra med andre perspektiver. Vi har hatt såpass få kvotestudenter at vi har forholdsvis god oversikt over hva de har gjort etter de har returnert til sine respektive hjemland også. De aller fleste har fått lederposisjoner i utdanning, menighet eller politikk. Det er viktig for NLA Høgskolen å vite at vi bidrar til å skape morgendagens ledere. Tidligere kvotestudenter har også vært en ressurs for oss i forbindelse med praksis i utlandet for lærer- og barnehagelærerstudenter, samt i forbindelse med studieturer. De tidligere studentene har bemerket at det er ikke kun faglig kunnskap de tar med seg hjem, men også kunnskap om demokrati, anti-korrupsjon og pålitelighet. Vi ser dette som viktig merverdi av studieopphold i Norge.

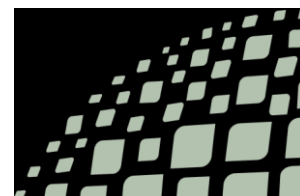
Svar på de konkrete spørsmålene i høringen:

1.1 Kvoteordningen som virkemiddel for internasjonalisering av norsk høyere utdanning

1. Har høringsinstansene forslag om alternativ bruk av midlene som ligger i kvoteordningen, som i større grad støtter opp om internasjonaliseringsstrategiene for norsk høyere utdanning?

For at kvoteordningen skal få enda større effekt, vil vi anbefale at det stilles strengere krav til hva innholdet i utdanningssamarbeidet skal være. Det fører til at de ulike utdanningsinstitusjonene/-programmene må stase på færre samarbeidspartnere, men at disse partnerskapene er dypere og mer omfattende enn det som er tilfellet i dag.

Det bør kunne være rom for både støtte til gradsstudier i Norge og delstudier. Sistnevnte for å kunne sikre integrering med studier i hjemlandet.

2. Kvoteordningen er en ren mobilitetsordning som legger til rette for at studenter fra definerte land kan ta en gradstudning i Norge.
 - a) Hvordan ser høringsinstansene på en omdefinering av midlene som ligger i ordningen i retning av et partnerskapsprogram, jf. for eksempel Partnerskapsprogrammet for Nord-Amerika og UTFORSK Partnerskapsprogrammet, som i større grad kan romme også andre samarbeidsformer enn studentmobilitet?

At midlene som ligger i ordningen omdefineres i retning av Partnerskapsprogrammet for Nord-Amerika ser NLA Høgskolen som positivt. Forutsigbarhet, i form av at en ikke mister støtte etter første prosjektperiode, vil være viktig for om/hvordan en kan satse. Kvoteplassene har også vært tildelt for fire år om gangen, men det har opplevdes mer forutsigbart at en får beholde kvoteplasser enn om en får prosjektmidler på nytt.

Vi ønsker ikke at omdefineringen skal gå i retning UTFORSK Partnerskapsprogrammet. Kravet om at prosjektene allerede skal være Forskningsrådsstøttet vil ekskludere mange prosjekter. Prosjekter som allerede er støttet fra Forskningsrådet er ikke nødvendigvis de som trenger flere midler.

- b) Hvilke land bør et eventuelt partnerskapsprogram rette seg mot?

NLA Høgskolen ønsker at det nye partnerskapsprogrammet fortsatt skal rette seg mot det globale sør, med et stort utvalg av land det er mulig å samarbeide med. Vi ser det som en fordel at ikke alle universitet/høgskoler i Norge samarbeider med noen få, utvalgte land, men at det er en bredde å velge blant. Institusjonelle strategiske prioriteringer og nasjonale prioriteringer samsvarer ikke alltid, derfor er det bra om dette partnerskapsprogrammet kan romme mer enn satsingslandene til regjeringen.

- c) Hva slags samarbeidsaktiviteter bør et eventuelt partnerskapsprogram rette seg mot?

Studentmobilitet, samt ulike former for fellesaktiviteter (f.eks. konferanser, workshop felles undervisning/veiledning etc) som støtter opp om studentmobiliteten.

Mobilitetsmidlene bør økes sammenlignet med dagens tildelte midler fra Lånekassen. Støtten som blir tildelt nå er i minste laget for å klare å dekke alle utgifter studentene har, som et minimum bør årsstøtten være 12 måneder, ikke 10 måneder.

3. Kunnskapsministeren har varslet at han ønsker å legge fram en strategi for forsknings- og høyere utdanningssamarbeid med BRIKS-landene (Brasil, Russland, India, Kina og Sør-Afrika). Dette er land som har status som prioriterte samarbeidsland for Norge innen forskning og høyere utdanning. Samtlige omfattes per i dag av kvoteordningen. Som voksende økonomier og regionale stormakter som investerer tungt i høyere

utdanning og forskning, står de også for en stadig større andel av verdens kunnskapsproduksjon.

- a) I hvilken grad vurderer høringsinstansene kvoteordningen som et velegnet virkemiddel for økt utdannings samarbeid med voksende økonomier som BRIKS-landene?

Kvoteordningen anses som et godt virkemiddel for økt utdannings samarbeid med voksende økonomier.

- b) Hvordan ser høringsinstansene på å benytte midler som i dag ligger i kvoteordningen til å etablere nye former for virkemidler for økt samarbeid med BRIKS-landene?

NLA Høgskolen ønsker en ordning hvor kvoteprogrammet kan brukes i kombinasjon med BRIKS-midler. Å kun konsentrere midlene om noen få land, BRIKS-landene, vil begrense utdanningsinstitusjonenes incentiv til å samarbeide med andre land hvor fagmiljøer allerede har knyttet viktige kontakter.

1.2 Kvoteordningen som virkemiddel i bistandspolitikken

1. Rapporten anbefaler at profilen til stipendiatene blir mer styrt av behovet i det landet de er rekruttert fra enn tilfellet er i dag. Hva mener norske institusjoner om denne anbefalingen, og hvordan kan ordningen eventuelt endres for å oppfylle den?

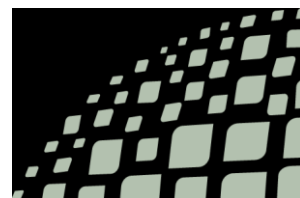
Dette forslaget støtter vi. Det er viktig at vi utdanner kandidater som det er behov for i hjemlandene. Samtidig ser vi at det kan være en utfordring å koordinere eller dekke behov i Norge/blant norske studenter og behov blant ulike samarbeidspartnere i ulike land.

Med økte krav til innholdet i samarbeidet mellom utdanningsinstitusjon i Norge og samarbeidslandene, vil dette måtte bli et viktig spørsmål å besvare i søknad om stipendmidler.

2. Det anbefales videre at ordningen bidrar mer til strategisk institusjonsbygging i utviklingsland enn tilfellet er i dag. Hvordan bør den i tilfellet endres?

Hvordan stipendiater, når de er ferdige med utdanningen i Norge, skal kunne bidra til strategisk institusjonsbygging, må vurderes. Noen vil kanskje kunne returnere som forelesere, men dette passer ikke for alle. Alternativer løsninger, tilpasset behovet hos senderinstitusjon, bør derfor tas i betraktning. Dette bør være et av punktene som kreves dokumentert i søknadsprosessen og støtte i ledelsen må kunne påvises.

3. På hvilken måte kan ordningen anvendes for å styrke det strategiske samarbeidet mellom norske UH-institusjoner og høyere utdanningsinstitusjoner i utviklingsland?

Med et sterkere fokus på partnerskap enn hva som er tilfellet i dag, vil ordningen kunne styrke det strategiske samarbeidet.

4. Vil det være en bedre benyttelse av kvoteordningen hvis den ble relatert til andre ordninger under bistandsbudsjettet som for eksempel NORHED?

NLA Høgskolen mener det er best at disse ordningene holdes atskilt. Å finne synergier mellom ulike ordninger er mer ønskelig.

5. Finnes det synergier og/eller motsetninger mellom institusjonens internasjonaliseringsarbeid og samarbeid med utviklingsland? I tilfellet, hvilke?

De fleste av NLA Høgskolens eierorganisasjoner er engasjert i utviklingsland. Vi kan bli bedre og mer proaktive til å undersøke mulige synergier sammen med dem.

6. Deler av kvoteordningen er finansiert over bistandsbudsjettet og hovedmålet for norsk utviklingspolitikk er å bidra til utvikling og fattigdomsreduksjon. Er det synergier og/eller motsetninger mellom disse målsetningene og institusjonenes mål og strategier?

Dette stemmer godt overens med institusjonelle mål, formålet med NLA Høgskolen som sådan og eierorganisasjonene sine engasjement.

